

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง ขอบทวนความเห็นเกี่ยวกับการรับภาระชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้
ของเกษตรกรสำหรับหนี้ในระบบที่ไม่ใช่โครงการส่งเสริมของรัฐ
ตามมาตรา ๓๗/๙ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนา
เกษตรกร พ.ศ. ๒๕๕๒

สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรได้มีหนังสือ ที่ กพก ๐๑๐๐/๑๕๖๖ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปลงความได้ว่า ตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้วินิจฉัยไว้ในบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การรับภาระชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ของเกษตรกรสำหรับหนี้ในระบบที่ไม่ใช่โครงการส่งเสริมของรัฐ ตามมาตรา ๓๗/๙ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๕๒ ในเรื่องเสร็จที่ ๑๑๘๐/๒๕๖๐ ที่สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรได้หาหรือเรื่องการชำระหนี้แทนเกษตรกรกรณีบุคคลค้าประกัน ตามมาตรา ๓๗/๙ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวว่า กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรสามารถชำระหนี้แทนเกษตรกรที่ไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันหรือบุคคลค้ำประกันได้หรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาได้วินิจฉัยว่า เมื่อการรับภาระชำระหนี้ให้แก่เกษตรกรตามมาตรา ๓๗/๙ มิได้กำหนดรองรับกรณีหนี้ที่มีบุคคลค้ำประกันหรือหนี้ที่ไม่มีทรัพย์สินเป็นประกันไว้ การรับภาระชำระหนี้ในระบบที่ไม่ใช่โครงการส่งเสริมของรัฐให้แก่เจ้าหนี้ของเกษตรกรตามมาตรา ๓๗/๙ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงมุ่งหมายที่จะใช้สำหรับกรณีหนี้ที่มีทรัพย์สินเป็นหลักประกันเท่านั้น ดังนั้น กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจึงไม่สามารถรับภาระชำระหนี้ที่มีบุคคลค้ำประกันหรือไม่มีทรัพย์สินเป็นหลักประกันได้ นั้น

สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรได้นำคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกามาปฏิบัติและเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานในเรื่องการชำระหนี้แทนเกษตรกรมาโดยตลอด ตั้งแต่ได้มีคำวินิจฉัยดังกล่าว ประกอบกับสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรได้แก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรเฉพาะกิจ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดการหนี้ของเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้สอดคล้องกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าว ซึ่งได้ประกาศใช้ตั้งแต่วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ แล้ว และสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรได้ยุติการจัดการหนี้กรณีบุคคลค้ำประกันตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๘/๓๑ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๒ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ต่อมาเครือข่ายองค์กรเกษตรกรรมสมาชิกกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรมได้มายื่นข้อเรียกร้องต่อสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรม เพื่อให้เสนอคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาทบทวนคำวินิจฉัย โดยเข้าใจว่าสาเหตุที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีคำวินิจฉัยในกรณีนี้บุคคลคำประกันดังกล่าวนี้อาจเกิดจากสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรมได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและนำเสนอเอกสารที่เกี่ยวข้องไม่ครบถ้วน หรือชี้แจงด้วยความไม่เข้าใจในเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ของกฎหมาย รวมถึงไม่ชี้แจงแนวทางในการช่วยเหลือเกษตรกรที่กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรมเคยปฏิบัติมาโดยให้เหตุผลประกอบข้อเรียกร้องตามเจตนารมณ์ในการตราพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ เกี่ยวกับการจัดการหนี้ของเกษตรกรเนื่องจากพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๔๒ ไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และแนวทางการแก้ไขปัญหานี้ของเกษตรกร กรณีเกษตรกรที่เป็นหนี้ในระบบต้องได้รับการช่วยเหลือให้เกษตรกรเหล่านั้นได้มีโอกาสฟื้นฟูอาชีพและดำรงชีพในด้านการเกษตรได้อย่างมั่นคง ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้กำหนดเรื่องหนี้สินไว้เพื่อช่วยเหลือแก้ไขปัญหานี้สินของเกษตรกร จึงตราพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ ดังนั้น เพื่อให้เกษตรกรได้รับประโยชน์ด้านการแก้ไขปัญหานี้สินกรณีบุคคลคำประกันตามที่ได้นับข้อเรียกร้องสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรมจึงขอความอนุเคราะห์มายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาทบทวนคำวินิจฉัยในเรื่องเสร็จที่ ๑๑๘๐/๒๕๖๐ อีกครั้งหนึ่ง โดยมีรายละเอียดและเหตุผลประกอบดังนี้

๑. มาตรา ๓๗/๖ ได้กำหนดให้เป็นภารกิจของสำนักงานจัดการหนี้ของเกษตรกรทำหน้าที่ตรวจสอบหลักฐานถึงความมีอยู่จริงของหนี้และหลักประกันที่ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งหลักประกันการชำระหนี้ที่ตรวจสอบได้ มีทั้งหลักทรัพย์คำประกัน และบุคคลคำประกัน รวมทั้งจำแนกแยกประเภทหนี้ของเกษตรกร ดังนั้น การแก้ไขปัญหานี้สินของเกษตรกรที่ผ่านมาสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรมจึงได้ดำเนินการจัดการหนี้ของเกษตรกรและการแก้ไขปัญหานี้สินของเกษตรกรตามที่สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรมรับขึ้นทะเบียนเกษตรกร (หนี้) ไว้

๒. เจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรมฯ มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหานี้สินของเกษตรกรที่ผ่านการขึ้นทะเบียนเกษตรกร (หนี้) ไว้กับสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรม โดยปัจจุบันการรับขึ้นทะเบียนเกษตรกร (หนี้) ของเกษตรกร มีเกษตรกรขึ้นทะเบียนหนี้จำนวน ๔๖๕,๙๒๕ ราย และมีเกษตรกรที่เป็นหนี้ที่มีบุคคลคำประกันและไม่สามารถจัดการหนี้ได้มากกว่าร้อยละ ๙๐ ของเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกร (หนี้) ทั้งหมด ซึ่งเป็นหนี้เพื่อการเกษตรที่เป็นลูกหนี้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และสถาบันเกษตรกร (สหกรณ์การเกษตร) ประกอบกับสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรม ได้มีการแก้ไขปัญหานี้สินที่ผ่านมาดังนี้

๒.๑ การชำระหนี้แทนเกษตรกรทั้งที่มีหลักทรัพย์คำประกันและไม่มีหลักทรัพย์คำประกันตามมาตรา ๓๗/๙ วรรคหนึ่ง ที่ผ่านมาการแก้ไขปัญหานี้สินของเกษตรกรที่ไม่มีหลักทรัพย์คำประกัน คณะกรรมการกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรมได้ถือตามเจตนารมณ์ในการตราพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ เพื่อการแก้ไขปัญหานี้สินของเกษตรกรมิใช่เป็นการแก้ไขปัญหาระยะสั้นอันเป็นหลักประกันของเกษตรกรจึงไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมาย และเพื่อให้เกษตรกรที่เป็นหนี้ในระบบได้รับการแก้ไขปัญหานี้สินเมื่อได้ผ่านการขึ้นทะเบียนหนี้และผ่านการพิจารณาตรวจสอบโดยคณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกรและคณะกรรมการกองทุนฟื้นฟู

และพัฒนาเกษตรกรได้เห็นชอบให้จัดการหนี้ได้ โดยสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรมีความเข้าใจว่า คำว่าหลักประกันอาจหมายถึงทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหรือหลักประกันอย่างอื่นตามที่กฎหมายกำหนด อาทิ หลักการค้ำประกันตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ได้มีการกล่าวถึงการค้ำประกันบุคคล ซึ่งสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรได้ถือปฏิบัติตามแนวทางนี้มาตลอด ดังนั้น คณะกรรมการกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจึงอนุมัติเห็นชอบให้จัดการหนี้กรณีบุคคลค้ำประกันได้

๒.๒ ที่ผ่านมาการแก้ไขปัญหาหนี้ของเกษตรกร กรณีบุคคลค้ำประกันคณะกรรมการกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรได้ออกระเบียบว่าด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ของเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๔๗ ทั้งกรณีมีหลักทรัพย์ค้ำประกันและไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน ซึ่งโดยระเบียบดังกล่าวสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ได้ดำเนินการจัดการชำระหนี้แทนเกษตรกรเฉพาะบุคคลค้ำประกันไปแล้วจำนวน ๑๔,๑๒๐ ราย มูลค่า ๙๗๔.๔๖ ล้านบาท ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าการแก้ไขปัญหาหนี้บุคคลค้ำประกันโดยการออกระเบียบปฏิบัติในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้มุ่งเน้นการแก้ปัญหาให้กับเกษตรกรรายย่อยที่ด้อยโอกาสในสังคมที่ไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเองได้รับโอกาสในการแก้ไขปัญหาหนี้ในระบบและได้รับสิทธิตามพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรฯ นี้

๓. สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรมีความเข้าใจว่า การที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบอนุมัติและสนับสนุนในการดำเนินการช่วยเหลือเกษตรกรตามที่คณะกรรมการกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรเสนอ โดยมีหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ นร ๐๕๐๖/๑๐๕๓ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๐ เรื่อง การแก้ไขปัญหาหนี้ของเกษตรกร หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ ๐๕๐๕/๙๗๗๖ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๑ และหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล) ๑๖๐๙ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เรื่อง การแก้ไขปัญหาหนี้สินของเกษตรกร รวมถึงมติที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบให้แก้ไขปัญหาหนี้สินของเกษตรกรตามที่คณะกรรมการกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรเสนอตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ และโดยมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว นั้น สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาหนี้ของเกษตรกรทั้งที่มีหลักประกันและไม่มีหลักประกัน

ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาของเกษตรกรที่ยากจนและเดือดร้อนซึ่งมีเป็นจำนวนมากที่เป็นหนี้โดยไม่มีหลักทรัพย์เป็นหลักประกันกับสถาบันเจ้าหนี้และใช้หลักประกันเป็นบุคคลค้ำประกันหรือค้ำประกันกลุ่ม ให้ได้รับการแก้ไขปัญหาหนี้สินเช่นเดียวกับเกษตรกรรายอื่น ๆ ที่ผ่านมา สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจึงขอความอนุเคราะห์จากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อโปรดพิจารณาทบทวนคำวินิจฉัยในเรื่องเสรีที่ ๑๑๘๐/๒๕๖๐ ให้เกิดความเป็นธรรมและถือปฏิบัติกับเกษตรกรที่รอการแก้ไขปัญหาหนี้ในทางเดียวกันกับเกษตรกร กรณีบุคคลค้ำประกันที่สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรได้แก้ไขปัญหาไปแล้ว

คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมคณะที่ ๗ และคณะที่ ๑๒) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร โดยมีผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (สำนักงานปลัดกระทรวง) ผู้แทนสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร และผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นสมควรกำหนดประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรสามารถรับภาระชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ของเกษตรกรสำหรับหนี้ในระบบที่มีใช้โครงการส่งเสริมของรัฐตามมาตรา ๓๗/๙^๑ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งไม่มีทรัพย์สินเป็นหลักประกัน ได้หรือไม่ โดยมีความเห็นว่า พระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้เกษตรกรซึ่งเป็นหนี้ในระบบและประสงค์จะขอรับการสนับสนุนจากกองทุนต้องขึ้นทะเบียนเกษตรกรตามมาตรา ๓๗/๖^๒ เพื่อตรวจสอบหลักฐานความมีอยู่จริงของหนี้และหลักประกันที่ถูกต้องตามกฎหมาย รวมทั้งแยกประเภทหนี้ของเกษตรกร ซึ่งการดำเนินการตามมาตรา ๓๗/๖ เป็นเพียงมาตรการเพื่อตรวจสอบในเบื้องต้น โดยการรับชำระหนี้ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนด และต้องผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกรโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ทั้งนี้ แยกตามประเภทของหนี้ กรณีหนี้ในระบบที่มีใช้โครงการส่งเสริมของรัฐตามมาตรา ๓๗/๙ นี้ กฎหมายไม่ได้มุ่งประสงค์ที่จะยกเลิกหนี้ให้แก่เกษตรกร แต่มุ่งประสงค์ที่จะปรับโครงสร้างหนี้ให้แก่เกษตรกรเพื่อเป็นการช่วยเหลือทางการเงินแก่เกษตรกรในลักษณะการชำระหนี้แทนเกษตรกร นอกจากนั้นยังกำหนดให้การผ่อนผันการชำระหนี้ ลดหนี้ และปลดหนี้ ให้แก่เกษตรกรต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกาประกอบกับการพิจารณาว่า หนี้ที่กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรสามารถรับภาระชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ของเกษตรกร ต้องเป็นหนี้ที่มีหลักประกันประเภทใดนั้น จะพิจารณาคำว่า “หลักประกัน” เฉพาะในมาตรา ๓๗/๖ เพียงมาตราเดียวไม่ได้ ต้องพิจารณาบทบัญญัติเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหานี้ของเกษตรกรในพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมทั้งฉบับ ซึ่งเมื่อ

มาตรา ๓๗/๙ เกษตรกรซึ่งเป็นหนี้ในระบบที่มีใช้โครงการส่งเสริมของรัฐ เมื่อคณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกรอนุมัติโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการให้มีอำนาจหน้าที่จัดการหนี้ของเกษตรกรรายได้แล้ว ให้คณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกรมีอำนาจชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ของเกษตรกรทั้งหมดหรือบางส่วนได้โดยการจ่ายเป็นเงินสด พันธบัตรรัฐบาล หรือตั๋วเงิน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อกองทุนรับภาระชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ของเกษตรกรตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ทรัพย์สินของเกษตรกรที่ใช้เป็นหลักประกันการชำระหนี้ตกเป็นของกองทุน และเกษตรกรจะได้รับทรัพย์สินที่ใช้เป็นหลักประกันคืนไปจากกองทุนโดยการเช่าซื้อหรือซื้อ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ให้คณะกรรมการมีอำนาจผ่อนผันการชำระหนี้ ลดหนี้ ปลดหนี้ ให้แก่เกษตรกรได้โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และรัฐพึงจัดสรรงบประมาณอุดหนุนในส่วนที่กองทุนต้องรับภาระค่าใช้จ่ายนี้

การดำเนินการเกี่ยวกับสิทธิทรัพย์สินของเกษตรกรที่ได้รับการสนับสนุนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด และให้เกษตรกรผู้นั้นเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๗/๖ เกษตรกรซึ่งเป็นหนี้ในระบบ และประสงค์ขอรับการสนับสนุนจากกองทุนให้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนเกษตรกรต่อสำนักจัดการหนี้ของเกษตรกรตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกรประกาศกำหนด

เมื่อได้รับคำขอขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักจัดการหนี้ของเกษตรกรทำการตรวจสอบหลักฐานถึงความมีอยู่จริงของหนี้และหลักประกันที่ถูกต้องตามกฎหมาย รวมทั้งจำแนกแยกประเภทหนี้ของเกษตรกรตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกรกำหนด

พิจารณามาตรา ๘/๑^๓ ที่กำหนดห้ามมิให้บุคคลโดยกายความขึ้นต่อผู้กับกองทุนในเรื่องทรัพย์สินของกองทุนที่ใช้หรือได้มาเพื่อการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้ และทรัพย์สินของกองทุนไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีแล้ว จะเห็นได้ว่า พระราชบัญญัตินี้มุ่งรักษาทรัพย์สินของเกษตรกรเพื่อให้เกษตรกรมีทรัพย์สินในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยโอนทรัพย์สินมาเป็นของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร เมื่อเกษตรกรมีความพร้อมสามารถขอรับทรัพย์สินที่ใช้เป็นหลักประกันค้ำจากกองทุนได้โดยการเข้าซื้อหรือซื้อ และเพื่อให้กองทุนมีความมั่นคงและไม่เป็นภาระแก่งบประมาณแผ่นดินจนเกินสมควร

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมคณะที่ ๗ และคณะที่ ๑๒) จึงเห็นว่า กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรไม่สามารถรับภาระหนี้ให้แก่เจ้าหน้าที่ของเกษตรกรที่ไม่มีทรัพย์สินเป็นหลักประกันสำหรับหนี้ในระบบที่มีใช้โครงการส่งเสริมของรัฐตามมาตรา ๓๗/๙^๔ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ ทั้งนี้ ตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ในเรื่องเสร็จที่ ๑๑๘๐/๒๕๖๐^๕

(นางสาวจรรวณ เสงตระกูล)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มกราคม ๒๕๖๒

มาตรา ๘/๑ ห้ามมิให้บุคคลโดยกายความขึ้นต่อผู้กับกองทุนในเรื่องทรัพย์สินของกองทุนที่ใช้หรือได้มาเพื่อการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

ทรัพย์สินของกองทุนไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การรับชำระหนี้ให้แก่เจ้าหน้าที่ของเกษตรกรสำหรับหนี้ในระบบที่มีใช้โครงการส่งเสริมของรัฐ ตามมาตรา ๓๗/๙ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๘/๔๗๕ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๐ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี